

на заемъ и не го върне назадъ; тогава никой вече не ще да му продаде нѣчто на вѣж, никой вече не ще да му займе. И вы сами не быхте ли пра-вили това сѫщо-то? Ако займете нѣкому дрехж-тѣ-си, или книгж-тѣ-си, па не ви ѹж-върне, занимате ли му вече друго нѣчто? Единъ пожъ ся лъжемъ, а не два пожти. Слѣдователно, оный человѣкъ, който е измамилъ единъ пожъ, има да пострадае сѫщо така, както и крадливый. Той бывае нена-вистенъ и подозрителенъ; человѣци-тѣ-странихъ отъ него, както и отъ крадливыя, и ако падне нѣкога въ несчастіе, или му стане нѣкоя нужда, никой не ще да му помогне.

Това ся случи и на писаря на покойнаго ми пріятеля, за когото ви казвахъ вчера.

Тойзи человѣкъ, откакъ събра наедно съ други слугы доволно иманіе, поискавъ да захване самъ си търговицъ. И така накуни стокж, колкото можа да куни съ готовы пары.

Търговци-тѣ обаче не взиматъ всички на-прѣдъ всички-тѣ пары за стокж-тѣ, коюто про-даватъ, но много пожти отпушкатъ на вѣрж; слѣ-дователно, тѣ имать нужда да ги вѣрватъ дру-гы-тѣ, та да могатъ и ови пакъ да куниуватъ другъ стокж. Тогова обаче измамишка никой не вѣрваше да му продаде нѣчто, ако му не наброеше пары-тѣ